

Högmässa Fässbergs församlingshem 21 sönd e Tref 2019-11-10 II Luk 19:1-10
Predikan av Carl Sjögren

Igår var jag uppe på lagårdstaket hemma, högst upp pånocken för att reparera några läktbräder som släppt taget. Alldeles intill går en liten väg med en hel del lördagsvandrare. Medan jag höll på där, alldeles intill dem men en bit upp i luften, tänkte jag på att ingen av dem såg mig. Förrän jag började hamra spik, då blev de förvånade av att någon var så nära dem.

Vi tar in det vi ser i ögonhöjd. Rätt endimensionellt. Om man då är både kortväxt och nyfiken måste man göra något radikalt.

Sackaios hade lierat sig med ockupationsmakten, en quisling, en förrädare, som inte bara tog ut det han hade rätt till utan plussade på skattesatsen med värre avgifter än vad som var fastställt. En avskyvärd person, hade det varit idag hade det varit en knarkkung eller en av de värsta ledarna för gängkriminaliteten i någon av stans förorter. En som svikit allt han lärt sig hemma och som satt i system att pressa pengar av folk. En usling som alla hatade. Dessutom hade Sackaios svikit Guds folk och därmed Gud själv.

Nu springer han i förväg, hoppas kunna räkna ut hur Jesus ska gå vägen fram. Hans nyfikenhet får honom att klättra upp i ett träd. Följ honom med blicken, en rik, kortväxt man i fina kläder, ensam, uppe i ett träd bland bladverket. En rätt ovanlig syn. Folk fnyste åt honom, förra gången han krävde oss på pengar brydde han sig inte ens om att vi var utfattiga. Han skulle ändå ha mer än gången före.

Kanske har du, precis som Sackaios, tröttnat på att höra alla kommentarer om hur du gjorde och hur du lever och vad du gjort fel. Men ändå är du nyfiken på Jesus. Den nyfikenheten är stark idag. Kyrka och religiöst etablissemang och tjänster och överbyggnad, allt det där kan man vara hjärtligt trött på. Men Jesus, den enkle snickaren från Nasaret. Vad är det för en, egentligen?

Men det kan vara svårt att hitta honom bland all religiös bråte. Riktat man frågan till omgivningen runt den nyfikne blir det ju vi som samlas en vanlig söndag som får frågan: Skygger kyrkfolket Jesus för dagens nyfikna? Hur ska vi hjälpa de nyfikna fram så de enklare kan möta honom? Många av oss runt Jesus, särskilt barnen, kanske vill göra som Sackaios, springa iväg, göra något lite ovanligt, klättra upp i ett träd fast man var en liten rik gubbe...

Nu kommer Jesus fram. Han passerar inte förbi som om han inte såg dig. Han ser flerdimensionellt och tittar upp mot dig och säger: "Skynda dig ned Sackaios, idag ska jag gästa ditt hem". Grundtextens ord för "skall" är betydligt skarpare: "måste", "det är nödvändigt att".

Lyssna när Jesus säger det. Sätt in ditt eget namn: "Skynda dig ned..., idag måste jag gästa ditt hem".

Och jag som bara hade tänkt att ha Jesus på så där bekvämt avstånd. Titta lite, kolla in, lite som tonårsgänget med mopparna som stannar till och drar vidare, eller de vuxna som hela livet lever lite på distans och aldrig verkar bry sig om något annat än

pengar och prylar. Jesus stannar. Alldeles intill dig, just nu. Och så ser han upp mot din gren i trädet och, fäster dig med sin varma blick: "Idag är det nödvändigt att jag gästar ditt hem."

Då händer det något häftigt.

Vi hör ingen offentlig syndabekännelse, inga tydliga förlåtelseord från Jesus. Jesus säger inte alls "du duger som du är, käre Sackaios". Jesu närvaro förvandlar både honom själv inifrån och hans livssituation. Den där förändringen kan vanliga människor idag i Sverige också vara med om. Allra tydligast har många märkt att det händer just i nattvarden. Där, i den enkla måltiden, släppte krampen. Här förändrades allt.

Först släpper Sackaios taget om pengarna. Pryljagandet och pengajakten är slut. Han börjar dela med sig, tar fram ur fickorna och delar ut hälften av allt till de fattiga och fyrdubbelt igen om han pressat ut för mycket av någon. Vilket måste varit ansenliga summor. Bluffen är avslöjad. Sanningen framstädd bakom bråten.

En fri människa, glad nästan uppsluppen. Som att bli av med en kedja surrad hårt runt kroppen, band som bara dragits åt den senaste tiden, hårdare och hårdare. Vad var det som hände?

Jesus själv förklarar: "Idag har räddningen nått detta hus."

Nu är det vi som är Sackaios, en helt vanlig dag i november. Vi sitter också fast i pengajakten, och märker inte hur kedjorna dras åt, hårdare och hårdare. Nu stannar Jesus nedanför dig, blickar uppåt och fäster dig med blicken. Han vill komma med dig hem från gudstjänsten idag. Vill avslöja bluffen och se förändring i ditt liv.

Räddningen har nått ditt hus. Kedjorna faller till marken. Du är räddad, samhället byggs upp. Solidaritet och medmänsklighet är inte längre dammiga ord från 70-talet utan starka kompassnålar för din inre människa.

Så vill Jesus att jag ska leva. Då är jag räddad.